

EL VINE PE NORI ! ...

de Aurel Micureșcu

(continuare din numărul trecut)

Cei 24 de bătrâni

Versetul 4 ne spune că: *“Împrejurul scaunului de domnie stăteau 24 de bătrâni, îmbrăcați în haine albe și pe capete aveau cununii de aur”*.

Vedenia celor 24 de bătrâni nu o mai găsim în alte profeții biblice. Cei ce au citit prima dată cartea Apocalipsa au fost iudeii, care știau că în Vechiul Testament în 1 Cronici la capitolul 24, este scris cum regele David a împărțit pe leviții care slujeau ca preoți în cete de câte 24 de persoane. Fiecare din aceste cete sau grupe de 24 de preoți aveau câte un conducător. Aceste grupe, sau cete de preoți erau programați pentru a sluji pe o perioadă de două săptămâni în Templul pe care Solomon trebuia să-l construiască. În Luca 1:5 este descris cum lui Zaharia, care era din grupa sau ceata lui Abia (adică, Abia era conducătorul grupului celor 24 de preoți care slujeau în Templu în acel timp), i s-a arătat un înger care i-a adus la cunoștință nașterea lui Ioan Botezătorul. Preoții erau de ordinul miilor, așa că nu se puteau aduna deodată împreună, dar când cei 24 de preoți se adunau în Templul din Ierusalim, toată adunarea preoțească era reprezentată.

Cei 24 de bătrâni reprezintă așadar preoțimea cerească, așa după cum spune Petru în 1 Petru 2:9 și Ioan în Apocalipsa 1:6, că este formată din fiecare copil al lui Dumnezeu născut din nou. Cei care au fost răscumpărați și care au murit în Hristos sau vor fi în viață la venirea Lui, sunt văzuți în vedenie, de Ioan, nu în număr de milioane care se închină lui Dumnezeu, ci în 24 de persoane simbolizând pe toți cei mântuiți de-a lungul secolelor, sfinții Vechiului și Noului Testament.

Cei 24 de bătrâni, însă, poartă pe cap cununii. Există două cuvinte, în limba greacă, pentru cuvântul cunună: *stephanos* și *diadema*. *Stephanos* este o cunună împletită de lauri, pe care o primeau câștigătorii la jocurile olimpice, la greci; iar *diadema* era cununa regală a conducătorilor. Cei 24 de bătrâni poartă cununa “*stephanos*”, adică cununa de lauri, de victorie, de biruință pe care o vom primi cu toții dacă vom rămâne credincioși Domnului, până la sfârșit. Îngerii nu apar în vedenie purtând cununii pe cap pentru că ei nu au cunoscut harul, mântuirea. Apostolul Pavel îi spune lui Timotei în 2 Timotei 4:8: *“Dar acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept. și nu numai mie, ci tuturor celor ce vor fi iubiți venirea Lui”*. Domnul are pregătită și pentru tine o cunună: *“fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții!”* Când apostolul Pavel spune *“în ziua aceea”*, se referă la momentul când toți cei mântuiți vor fi răpiți în slavă. Așa că nu vor fi cununii în cer pentru cei 24 de bătrâni decât după răpire. Cei 24 de bătrâni din cer reprezentând sfinții Vechiului și Noului Testament, este clar că ei nu vor trece prin Marele necaz, deoarece acesta încă nu a început. După ce Biserica a va fi luată din lume se pornește o mare furtună pe pământul care l-a respins pe Isus Hristos. Versetul 5 spune că: *“Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu”*.

Aceste șapte lămpi de foc reprezintă Duhul Sfânt în toată plenitudinea și puterea Lui. Duhul Sfânt nu este vizibil, decât dacă se prezintă sub o formă. Când Duhul Sfânt a venit asupra Domnului Isus, după ce s-a botezat în râul Iordan, a fost văzut ca un porumbel. În ziua cinzecimii a fost văzut sub forma unor limbi de foc. Cele șapte lămpi de foc pe care le vede Ioan ne spune nouă că Duhul Sfânt este în cer, în jurul Tronului, adică misiunea Sa pe pământ de a pregăti Mireasa s-a sfârșit.

Marea de cristal

În fața Tronului se află un fel de mare de sticlă asemenea cu cristalul, scrie în versetul 6. Această scenă ne reamintește de marea de aramă din Templul lui Solomon. În 1 Împărați la capitolul 7 este

descrie că marea de aramă era așezată pe 12 boi de aramă. În cortul întâlnirii lui Moise era ligheanul de aramă, confecționat din oglinzile femeilor, care în acele zile nu erau din sticlă ci din metal lustruit. Aici venea preotul pentru a se curăți. Era interzis să intre în Sfânta Sfințelor înainte de a-și face curățirea. Marea de cristal reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu în puterea sa de a ne curăți.

În rugăciunea Sa către Tatăl din Ioan 17 la versetul 17 Domnul spune: *“Sfințește-i prin Cuvântul Tău. Cuvântul Tău este adevărul”*. Cuvântul lui Dumnezeu este un izvor, care ne curățește, ne spală, prin El părtășia și legătura noastră cu Hristos este îmbogățită și înnoită. Dar marea de cristal din vedenia lui Ioan nu este pentru a curăți; nevoia de a ne curăți s-a sfârșit și poporul lui Dumnezeu va sta pe Adevărul etern pentru veșnicie. Așa după cum este scris în Matei 24.35: *“Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”*. Această mare este ca și cristallul simbolizând puritatea și sfințenia lui Dumnezeu, noi nu mai trebuie să venim în fața Tatălui și să-i spunem că am păcătuit, deoarece în final vom fi ca și Hristos pentru că *“îl vom vedea așa cum este”*.

Mi-aduc aminte cum, în România, am petrecut două concedii frumoase la Marea Neagră împreună cu familia. Marea are un efect calmant, de recreere a ființei umane și multora dintre noi ne place să ne refugiem pe țărmul mării pentru a ne odihni și a ne reface forțele de muncă, dar mă gândesc ce frumos va fi acolo sus în cer la marea de cristal când împreună cu toți sfinții în fața tronului îl vom lauda pe Dumnezeu.

Cititorule, nu vrei să-ți faci și tu astăzi rezervație pentru marea de cristal? Nu vrei să fii și tu acolo la acea mare întâlnire? Astăzi încă se mai pot obține locuri la marea de cristal, prin jertfa Domnului Isus Hristos.

Cele patru făpturi vii

Versetele 6, 7 și 8 ne mai spun că: *“În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stăteau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi. Cea dintâi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un vițel; a treia are fața ca a unui om și a patra seamănă cu un vultur care zboară. Fiecare din aceste făpturi vii avea câte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinlăuntru. Zi și noapte ziceau fără încetare: “Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!”*

Să vedem ce reprezintă cele patru făpturi vii. Dr. W. A. Criswell spune că: “Numărul 4 este un număr scriptural al lumii, șapte fiind un număr ce reprezintă plenitudinea lui Dumnezeu, trei este un număr care reprezintă divinitatea. Așa că 4 se referă la lumea care a creat-o Dumnezeu. De exemplu sunt 4 anotimpuri, 4 puncte cardinale, 4 elemente, 4 vânturi și aceste 4 făpturi vii reprezintă o emblemă a creației lui Dumnezeu”. În talmudul iudaic este scris că sunt patru forme primare în creația lui Dumnezeu. În primul rând dintre tot ce Dumnezeu a creat este omul, al doilea este boul, al treilea dintre animalele neîmblânzite este leul, și al patrulea dintre păsările cerului este vulturul. Rabinii care au comentat cartea Numerilor capitolul 2 spun că cele 12 seminții și-au așezat tabăra în pustie și de fiecare parte a taberei se aflau câte 3 seminții grupate, care aveau câte un steag. Aceste steaguri reprezentau câte trei seminții.

Steagul lui Iuda avea ca emblemă leul, steagul lui Ruben avea ca emblemă omul, steagul lui Dan avea vulturul iar steagul lui Efraim avea boul. Așa că acolo erau reprezentate cele patru făpturi vii din Apocalipsa. Cu alte cuvinte, cele patru făpturi vii reprezintă tot ce este mai tare, nobil și frumos din natură. Leul a fost considerat întotdeauna regele animalelor. El simbolizează puterea și reprezintă puterea și autoritatea regală a lui Isus Hristos. Boul este cel mai important animal domestic și reprezintă răbdarea, este cel cu care se execută munci grele și se duc poverile. Boul reprezintă misiunea de Mare Preot al lui Isus Hristos. Omul este creația genială a lui Dumnezeu care a fost încununat cu slavă și cu cinste. În Psalmul 8:5,6 este scris: *“I-ai dat stăpânire peste lucrul mânilor tale. Toate le-ai pus sub picioarele lui.”* Omul reprezintă întruparea lui Isus Hristos.

Vulturul este regele păsărilor pentru că domină toate celelalte păsări prin putere și măreție și reprezintă puterea Duhului Sfânt, care planează asupra Bisericii lui Isus Hristos, ca un vultur cu aripile întinse. În versetul următor vedem că împreună cu cele patru făpturi vii, cei 24 de bătrâni îl laudă pe Dumnezeu. Versetul 9 spune: *“Când aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțumiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie și care este viu în vecii vecilor, cei 24 de bătrâni cădeau înaintea Celui*

ce este viu în vecii vecilor. Își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie și ziceau: "Vrednic ești Doamne Dumnezeu nostru să primești slava, cinstea și puterea, căci tu ai făcut toate lucrurile și prin voia ta stau în ființă și au fost făcute!"

Dacă punem cele două tablouri unul lângă altul, observăm că atât omul reprezentat prin cei 24 de bătrâni cât și restul creației, reprezentat prin cele patru făpturii vii, îl laudă pe Dumnezeu fără încetare.

Cele patru făpturi vii mai reprezintă, după unii cercetători ai Bibliei, personalitatea Domnului Isus descrisă în cele patru Evanghelii. Augustin spune că în Evanghelia după Matei, El este leul din Iuda, în Evanghelia după Marcu, El este portretizat ca om, în Evanghelia după Luca, El este portretizat ca un vițel sau bou de sacrificiu, iar în Evanghelia după Ioan, El este portretizat ca un vultur, această Evanghelie atingând înălțimile cele mai mari dintre toate. Rolul celor patru făpturii vii este de a lăuda pe Dumnezeu în permanență, fără încetare, zi și noapte. În Apocalipsa 15:7 este scris că: *"și una din cele patru făpturii vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur, pline cu mânia lui Dumnezeu, care este viu în vecii vecilor."*

În Ezechiel 1:10 sunt descrise cele patru făpturi vii: *"Cât despre chipul fețelor lor era așa: înainte, toate aveau câte o față de om; la dreapta toate aveau câte o față de leu; la stânga lor toate aveau câte o față de bou; iar înăpoi, toate aveau câte o față de vultur."* În Ezechiel cele patru făpturi vii sunt identificate cu heruvimii. În limba ebraică terminația "im" reprezintă pluralul, singularul pentru heruvim este heruv, iar pentru serafim este seraf.

(va urma)

Nr.195/Septembrie 07